

(BİR KİMSEYE, BİR ŞEYE) İHTİYAÇ DUYMAK

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(bir kimseye, bir şeye) ihtiyaç duymak *Deyim* o kimse veya şey gerekli saymak.

ATASÖZLERİ VE DEYİMLER SÖZLÜĞÜ

107 (ح و ج 3) + (ح و ج 1)

وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُجْبُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Onlardan önce o yurda yerleşen ve imana sarılanlar, kendilerine **göç edenleri**, **yeğ tutarlar** ve onlara verilenlere göğüslerinde bir **ihtiyaç duymazlar**. Kendilerinin ihtiyaçları olsa bile onlar kendileri için **önde gelir**. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa işte onlar **felah bulanlardır**. **59/HAŞİR-9**